

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de
Administrare Fiscală

Direcția Generală de Soluții
Contestațiilor

Str. Apolodor nr.17
Sector 5 , .X.,
CP 050741
Tel : +021 319 97 54
Fax :+021 336 85 48
e-mail:Contestatii.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA nr. 63 / 2016
privind soluționarea contestației depusă de
SC .X. SRL,
înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor
din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală
A-SLP 2328/04.11.2015

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili prin adresa nr..X./22.10.2015, înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor sub nr.A-SLP 2328/04.11.2015, asupra contestației formulate de **SC .X. SRL**, cu sediul în localitatea .X., comuna .X., județul .X., înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr..X., având cod unic de înregistrare fiscală RO .X..

Societatea contestă parțial Decizia de impunere nr. F-.X./14.08.2015 emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili în baza Raportului de inspecție fiscală nr.F-.X./14.08.2015, prin care, urmare soluționării decontului cu sumă negativă de taxă pe valoarea adăugată cu opțiune de rambursare nr..X./22.05.2015, a fost stabilită suplimentar și respinsă la rambursare TVA în sumă de .X. lei din care taxa pe valoarea adăugată contestată este în sumă de **.X. lei**.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Decizia de impunere nr. F-.X./14.08.2015, a fost comunicată societății în data de **16.09.2015**, potrivit confirmării de primire anexată în copie la dosarul cauzei, iar contestația a fost înregistrată la data de **15.10.2015**, potrivit ștampilei aplicată de registratura Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili, pe originalul contestației, anexat la dosarul cauzei.

La momentul depunerii contestației, SC .X. SRL figurează la poziția nr. .X. din Anexa nr.1 „Lista marilor contribuabili care vor fi administrați de DGAMC începând cu data de 1 ianuarie 2015” la Ordinului Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.3661/2014 pentru aprobarea Listei marilor contribuabili și a Listei contribuabililor mijlocii.

În conformitate cu art.352 alin.(1) și alin.(2) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.206, art.207 alin.(1) și art.209 alin.(1) lit.c) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este investită să se pronunțe asupra contestației formulate de SC .X. SRL.

I. SC .X. SRL contestă parțial Decizia de impunere nr. F-.X./14.08.2015 emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili în baza Raportului de inspecție fiscală nr.F-.X./14.08.2015, pentru următoarele motive:

În decontul de TVA aferent lunii aprilie 2015, la rândul 30 Regularizări TVA dedusă, societatea a înscris suma de .X. lei reprezentând TVA pentru care nu s-a acordat dreptul de deducere cu ocazia unor inspecții fiscale anterioare, aferente perioadelor fiscale ianuarie, aprilie, mai, iulie, august și septembrie 2013, întrucât la acele date societatea fie nu a putut pune la dispoziția organelor de control facturi în forma solicitată (TVA în sumă de .X. lei) fie nu a putut prezenta un contract de prestări servicii în baza căruia s-au emis/primit anumite facturi (TVA în sumă de .X. lei).

Deciziile de impunere emise urmare inspecțiilor fiscale anterioare, nu au fost contestate de societate întrucât la datele la care se împlineau termenele de depunere ale contestațiilor, societatea nu recuperase încă facturile în forma solicitată.

Societatea consideră că este îndreptățită să-și exercite dreptul de deducere a TVA aferentă acestor facturi întrucât, la momentul înscrierii acestor sume în decontul aferent lunii aprilie 2015, îndeplinea toate condițiile legale pentru exercitarea acestui drept.

Totodată, precizează că prevederile invocate de echipa de inspecție fiscală nu se aplică societății, întrucât speța nu constă în analizarea aspectului dacă societatea a depus sau nu o contestație în termenul legal sau dacă are sau nu drept să solicite reverificarea unei perioade fiscale pentru care s-a efectuat deja inspecție fiscală.

În primul rând, societatea precizează că nu solicită reverificarea perioadelor fiscale precedente (ianuarie-septembrie 2013) și

nici nu a dorit să conteste deciziile de impunere emise urmare acelor inspecții fiscale.

În al doilea rând, societatea și-a însușit faptul că, în perioadele pentru care s-au desfășurat inspecțiile fiscale, în mod incorect și-a exercitat dreptul de deducere a TVA, întrucât, în acele perioade nu deținea documentele sub forma solicitată de organele de control. Societatea a făcut eforturi pentru repararea viciilor de formă (recuperarea facturilor în original, corectarea datelor de identificare), astfel că, la momentul aprilie 2015, se îndeplineau formalitățile solicitate în vederea exercitării dreptului de deducere, motiv pentru care a procedat la această deducere.

Întârzierea cu care societatea a reușit să îndeplinească formalitățile necesare deducerii TVA nu este de natură să depășească termenul legal de prescripție menționat la art.147¹ alin.(2) din Codul fiscal.

Mai mult, nu se poate pune problema unui prejudiciu adus în vreo formă sau alta bugetului de stat deoarece societatea și-a exercitat dreptul de deducere la aproximativ un an și jumătate – doi ani distanță față de momentul în care furnizorii/prestatorii săi au colectat și plătit respectivele sume de TVA la bugetul de stat.

Astfel, societatea consideră că sancționarea cu refuzul dreptului de deducere a TVA înscrisă în facturi obținute cu întârziere, reprezintă o măsură neproportională cu „fapta”, fiind o dublă impozitare a operațiunilor pentru care s-au emis acele facturi, încălcându-se principiul neutralității fiscale susținut atât în Codul fiscal cât și în întreaga legislație europeană în domeniul TVA.

Totodată, susține că nu are relevanță dacă societatea a depus sau nu contestație împotriva acelor decizii de impunere și totodată nu se pune problema analizării dacă se impune o reverificare întrucât nu solicita acest lucru.

Având în vedere prevederile art.145 alin.(2), art.146 alin.(1), art.147¹ alin.(1) și alin.(2), art.156² alin.(2) din Codul fiscal, pct.48 alin. (1) din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, societatea susține că acordarea dreptului de deducere pentru TVA înscrisă în facturile în original este permisă fără a se condiționa acest aspect de faptul că deciziile de impunere emise anterior au fost sau nu contestate.

Cu ocazia inspecțiilor fiscale anterioare, TVA aferentă facturilor a fost respinsă la deducere strict pe motivul că respectivele facturi au fost prezentate în copie, neîndeplinindu-se astfel condiția formală pentru exercitarea dreptului de deducere, nepunându-se problema ca nu s-a îndeplinit condiția de fond.

Societatea consideră că, întrucât a obținut originalele facturilor, îndeplinește condițiile legale formale și substanțiale prevăzute de art.145 alin.(2) și art.146 alin.(1) din Codul fiscal pentru acordarea dreptului de deducere a TVA înscrisă în facturile în cauză.

Totodată, contestatara precizează că a folosit achizițiile pentru desfășurarea de operațiuni potrivit art.145 alin.(2) din Codul fiscal și că deține facturi conforme cu art.155 din Codul fiscal.

De asemenea, societatea precizează că prin refuzarea dreptului de deducere, organele de inspecție fiscală încalcă o serie de principii consacrate în jurisprudența europeană în materie de TVA (principiul neutralității TVA, principiul certitudinii impunerii).

Totodată, în susținere, societatea invocă jurisprudența europeană respectiv deciziile pronunțate în cauzele C-255/02 Halifax, C-371/07 Astra Zeneca, C-285/11 Bonik, precum și pct.7 și pct.30 din Directiva 112/2006 privind TVA.

II. Prin Raportul de inspecție fiscală nr. F-.X./14.08.2015, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. F-.X./14.08.2015, organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili au constatat următoarele:

Verificarea a fost efectuată în vederea soluționării decontului cu sume negative de taxa pe valoarea adăugată cu opțiune de rambursare nr..X./22.05.2015, aferent perioadei 01.04.2015-30.04.2015.

În urma verificării, organele de inspecție fiscală au constatat, că în decontul de TVA depus pentru luna aprilie 2015, la rândul 30 „Regularizări taxă dedusă” a fost înscrisă suma de .X. lei reprezentând TVA pentru care nu s-a acordat drept de deducere cu ocazia inspecțiilor fiscale anterioare și care nu au fost contestate de societate în termenele legale.

La data de 30.04.2015, această sumă a fost înregistrată în evidența contabilă a societății în contul 4424 „TVA de rambursat”.

În timpul inspecției fiscale, societatea a prezentat documente de deducere a taxei pe valoarea adăugată care compun suma de .X. lei, constatându-se următoarele:

-pentru suma de .X. lei, societatea deține facturi originale completate conform art.155 alin.(19) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, care îndeplinesc condițiile de formă

-pentru suma de .X. lei, societatea a prezentat contractele de prestări de servicii încheiate cu SC .X. SA și SC .X. GMBH.

Organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a preluat eronat suma de .X. lei la rândul 30 „Regularizări taxă dedusă” din decontul lunii aprilie 2015.

Conform prevederilor art.156² alin.3 și a OMFP nr.1790/2012 pentru aprobarea modelului și conținutului formularului 300 „Decont de taxă pe valoarea adăugată”, la rândul 30 din decontul de taxă pe valoarea adăugată se evidențiază sumele rezultate din corectarea informațiilor de la rândurile 22, 23, 24 și 25 din deconturile anterioare, ajustările prevăzute la

art.138 din Codul fiscal, a căror exigibilitate este ulterioară datei de 1 iulie 2010, dar care au fost generate de operațiuni pentru care cota de taxă pe valoarea adăugată aplicată a fost de 19%, potrivit dispozițiilor art.134² alin.(9)-(11), după caz, din Codul fiscal, precum și orice alte sume rezultate din regularizările prevăzute de legislația în vigoare datorate unor evenimente, cu excepția celor prevăzute la art.138 din Codul fiscal, care determină modificarea datelor declarate inițial, cum ar fi nedeclararea din eroare a operațiunii în perioada în care intervine exigibilitatea.

Organele de inspecție fiscală au constatat că societatea nu are drept de deducere pentru TVA în sumă de .X. lei întrucât aceasta reprezintă taxa pentru care nu s-a acordat drept de deducere cu ocazia inspecțiilor fiscale anterioare și care nu au fost contestate în termenele legale conform art.205 alin.(1) și art. 207 alin.(1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative invocate de contestatoare și organele de inspecție fiscală, se rețin următoarele:

Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor este investită să se pronunțe dacă SC .X. SRL poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată în cuantumul mai sus menționat, reprezentând taxa respinsă la rambursare prin decizii de impunere anterioare și preluată în decontul de TVA aferent lunii aprilie 2015 la rândul 30 "Regularizări taxă dedusă", în condițiile în care conform prevederilor legale soldul sumei negative a TVA solicitată la rambursare nu se reportează în perioada fiscală următoare.

În fapt, SC .X. SRL a înscris în decontul de TVA aferent lunii aprilie 2015, la rândul 30 „Regularizări taxă dedusă”, taxa în sumă de .X. lei.

La data de 30.04.2015, societatea a înregistrat această taxă în evidența contabilă în contul 4424 „TVA de rambursat”.

Prin Decizia de impunere nr.F-.X./14.08.2015, contestată, care a avut ca obiect soluționarea Decontului cu sume negative de taxa pe valoarea adăugată cu opțiune de rambursare nr..X./22.05.2015, aferent lunii aprilie 2015, organele de inspecție fiscală au respins la rambursare taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei întrucât reprezintă taxa respinsă la rambursare prin decizii de impunere anterioare ca urmare neacordării dreptului de deducere, decizii care nu au fost contestate conform

prevederilor Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, sunt aplicabile prevederile art.147³ alin.(1), alin.(2) și alin.(3) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada verificată, care precizează:

“(1) În situația în care taxa aferentă achizițiilor efectuate de o persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA, conform art. 153, care este deductibilă într-o perioadă fiscală, este mai mare decât taxa colectată pentru operațiuni taxabile, rezultă un excedent în perioada de raportare, denumit în continuare sumă negativă a taxei.

(2) După determinarea taxei de plată sau a sumei negative a taxei pentru operațiunile din perioada fiscală de raportare, persoanele impozabile trebuie să efectueze regularizările prevăzute în prezentul articol, prin decontul de taxă prevăzut la art. 156².

(3) Suma negativă a taxei, cumulată, se determină prin adăugarea la suma negativă a taxei, rezultată în perioada fiscală de raportare, a soldului sumei negative a taxei, reportat din decontul perioadei fiscale precedente, dacă nu s-a solicitat a fi rambursat, și a diferențelor negative de TVA stabilite de organele de inspecție fiscală prin decizii comunicate până la data depunerii decontului.”

Prin urmare, potrivit prevederilor legale citate mai sus, în situația în care, urmare operațiunilor constând în achiziții de bunuri și servicii, respectiv operațiuni taxabile, efectuate într-o perioadă fiscală de o persoană impozabilă, rezultă un excedent în perioada de raportare, denumit sumă negativă a TVA, persoana impozabilă are obligația să efectueze regularizările, reglementate de legea fiscală, prin decontul de TVA. Totodată, suma negativă a TVA cumulată, se determină prin adăugarea la suma negativă a TVA rezultată în perioada fiscală de raportare, a soldului sumei negative a TVA reportat din decontul perioadei fiscale precedente, numai în situația în care acesta nu a fost solicitat a fi rambursat.

De asemenea, la alin.(5) și alin.(6) ale art.147³ din Legea nr.571/2003, se stipulează:

„(5) Prin decontul de taxă prevăzut la art. 156², persoanele impozabile trebuie să determine diferențele dintre sumele prevăzute la alin. (3) și (4), care reprezintă regularizările de taxă, și stabilirea soldului taxei de plată sau a soldului sumei negative a taxei. Dacă taxa de plată cumulată este mai mare decât suma negativă a taxei cumulată, rezultă un sold de taxă de plată în perioada fiscală de raportare. Dacă suma negativă a taxei cumulată este mai mare decât taxa de plată cumulată, rezultă un sold al sumei negative a taxei în perioada fiscală de raportare.

(6) Persoanele impozabile, înregistrate conform art. 153, pot solicita rambursarea soldului sumei negative a taxei din perioada fiscală de raportare, prin bifarea casetei corespunzătoare din decontul de taxă din perioada fiscală de raportare, decontul fiind și cerere de rambursare, sau pot reporta soldul sumei negative în decontul perioadei fiscale următoare. Dacă persoana impozabilă solicită rambursarea soldului sumei negative, acesta nu se reportează în perioada fiscală următoare. Nu poate fi solicitată rambursarea soldului sumei negative a taxei din perioada fiscală de raportare, mai mic de 5.000 lei inclusiv, acesta fiind reportat obligatoriu în decontul perioadei fiscale următoare.

Astfel, potrivit acestor prevederi legale, persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA pot solicita rambursarea soldului sumei negative a TVA din perioada fiscală de raportare, prin bifarea casetei corespunzătoare din decontul de TVA, în această situație decontul fiind și cerere de rambursare, însă dacă persoana impozabilă a solicitat rambursarea soldului sumei negative a TVA, atunci această taxă nu se mai reportează în perioada fiscală următoare.

Din analiza Raportului de inspecție fiscală nr.F-.X./14.08.2015, se reține faptul că prin Decontul de TVA aferent lunii aprilie 2015 societatea a înregistrat la rândul 30 „Regularizări taxa dedusă” taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei înscrisă în facturi emise de diverși furnizori, taxă pentru care societatea și-a exercitat dreptul de deducere în perioada aprilie – septembrie 2013, și care a fost solicitată și respinsă la rambursare prin decizii de impunere anterioare celei contestate, emise în baza Rapoartelor de inspecție fiscală nr.F-.X./31.01.2014, nr. F-.X./01.10.2013, nr. F-.X./12.08.2013 și F-.X./09.07.2013, așa cum rezultă din anexa 7 „Situația analitică privind componența sumei de .X. lei” la raportul de inspecție fiscală, anexată în copie la dosarul cauzei.

Totodată, se reține că împotriva deciziilor de impunere anterioare societatea avea posibilitatea să exercite calea administrativă de atac, prevăzută de art. 205 alin.(1) din Ordonanța nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.”

Or, din documentele anexate la dosarul cauzei, se reține faptul că societatea nu a contestat deciziile de impunere anterioare, astfel că acestea au rămas definitive prin neatacare.

De asemenea, se reține că potrivit Ordinului Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.1790/2012 pentru aprobarea modelului și conținutului formularului (300) "Decont de taxă pe valoarea adăugată", la rândul 30 din decontul de TVA, „se evidențiază sumele rezultate din corectarea informațiilor de la rândurile 22, 23, 24 și 25 din deconturile anterioare, ajustările prevăzute la art. 138 din Codul fiscal, a căror exigibilitate este ulterioară datei de 1 iulie 2010, dar care au fost generate de operațiuni pentru care cota de taxă pe valoarea adăugată aplicată a fost de 19%, potrivit dispozițiilor art. 134² alin. (9) - (11), după caz, din Codul fiscal, precum și orice alte sume rezultate din regularizările prevăzute de legislația în vigoare datorate unor evenimente, cu excepția celor prevăzute la art. 138 din Codul fiscal, care determină modificarea datelor declarate inițial, cum ar fi nedeclararea din eroare a operațiunii în perioada în care intervine exigibilitatea.”

Or, taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei reprezintă taxa pentru care organele de inspecție fiscală, prin decizii de impunere anterioare celei contestate, nu au acordat societății dreptul ce deducere, fiind respinsă la rambursare și nu TVA provenită din regularizări de taxă dedusă.

În ceea ce privește invocarea de către societate a prevederilor art.147¹ alin.(2) și alin.(3) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

„(2) În situația în care nu sunt îndeplinite condițiile și formalitățile de exercitare a dreptului de deducere în perioada fiscală de declarare sau în cazul în care nu s-au primit documentele de justificare a taxei prevăzute la art. 146, persoana impozabilă își poate exercita dreptul de deducere prin decontul perioadei fiscale în care sunt îndeplinite aceste condiții și formalități sau printr-un decont ulterior, dar nu pentru mai mult de 5 ani consecutivi, începând cu data de 1 ianuarie a anului care urmează celui în care a luat naștere dreptul de deducere.

(3) Prin norme se vor preciza condițiile necesare aplicării prevederilor alin. (2), pentru situația în care dreptul de deducere este exercitat după mai mult de 3 ani consecutivi după anul în care acest drept ia naștere.”

precum și cele ale pct. 48 alin.(1) din Hotărârea Guvernului nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, care precizează:

“48. (1) Prevederile art. 147¹ alin. (2) și (3) din Codul fiscal se aplică de persoanele impozabile și ulterior unui control fiscal, chiar dacă taxa înscrisă în facturile pentru achiziții era exigibilă în perioada supusă inspecției fiscale.”

acestea nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a contestației întrucât prevederile legale mai sus menționate sunt aplicabile în situația în care societatea nu și-ar fi exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată înscrisă în facturile emise de furnizori în perioada aprilie – septembrie 2013, iar acestea nu erau înregistrate în jurnalele pentru cumpărări și în deconturile de TVA și nu ar fi solicitat această taxă la rambursare.

Or, așa cum s-a reținut mai sus, contestatarul și-a exercitat dreptul de deducere a TVA în sumă de .X. lei aferentă perioadei aprilie – septembrie 2013, taxă care a fost solicitată și respinsă la rambursare prin decizii de impunere anterioare ca urmare neacordării dreptului de deducere.

Prin urmare, pentru a putea beneficia de prevederile art.147¹ alin.2 din Codul fiscal, societatea nu trebuia să solicite această taxă la rambursare având în vedere că la momentul efectuării operațiunilor nu erau îndeplinite condițiile și formalitățile de exercitare a dreptului de deducere.

De asemenea, referitor la argumentul contestatarului cu privire la faptul că organele de inspecție fiscală au încălcat principiul neutralității TVA, acesta nu poate fi reținut în soluționarea favorabilă a cauzei, întrucât potrivit jurisprudenței europene, Curtea Europeană de Justiție lasă la latitudinea fiecărui stat membru să stabilească condițiile de exercitare a dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată. Or, în cazul în speță, pentru a deduce taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, reprezentând taxa respinsă la rambursare prin decizii de impunere anterioare, și a înscrie această sumă în decontul perioadei fiscale în care au fost îndeplinite condițiile și formalitățile de exercitare a dreptului de deducere sau printr-un decont ulterior, societatea ar fi trebuit să nu-și exercite anterior dreptul de deducere a taxei și să nu solicite această sumă la rambursare.

Totodată, argumentele contestatarului referitoare la faptul că organele de inspecție fiscală au încălcat principiul certitudinii impunerii și au refuzat dreptul de deducere a TVA în baza unor condiții suplimentare, acestea nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a contestației întrucât organele de inspecție fiscală nu au acordat SC .X. SRL dreptul de deducere a TVA .X. lei ca urmare a faptului că reprezintă taxa pentru care nu s-a acordat drept de deducere și a fost respinsă la rambursare prin decizii de impunere anterioare, care nu au fost contestate conform prevederilor, fiind astfel încălcate prevederile art.147³ alin.(1), alin.(2), alin.(3), alin.(5) și alin.(6) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și cele ale Ordinului Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.1790/2012 pentru aprobarea modelului și conținutului formularului (300) "Decont de taxă pe valoarea adăugată", și nu a unor condiții suplimentare.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei, în temeiul actelor normative invocate și în baza prevederilor art. 216 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu pct.11.1 lit.a din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se

D E C I D E

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de SC .X. SRL împotriva Deciziei de impunere nr. F-.X./14.08.2015, întocmită în baza Raportului de inspecție fiscală nr.F-.X./14.08.2015 încheiat de către organele de inspecție fiscală ale Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili, pentru taxa pe valoarea adăugată în suma de .X. lei.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul .X. sau la Tribunalul .X. în termen de 6 luni de la data comunicării.

**DIRECTOR GENERAL,
.X.**